

De Zoon verklaart de Vader

Schriftlezing: Johannes 1: 1-18

Tekst: Johannes 1: 18

Zingen:

Ps. 25: 2

Ps. 2

Ps. 40: 4, 5

Ps. 119: 52

Lofzang van Zacharias: 4, 5

1. Alleen de Zoon kan dat

Uit Jesaja 42 begrepen wij vanmorgen dat het de Vader is Die aan ons Zijn Zoon voorstelt. En uit dit gedeelte, dat wij gelezen hebben, blijkt dat het de Zoon is Die aan ons Zijn Vader voorstelt, opdat wij ook de Vader zouden mogen leren kennen.

Dat is niet alleen heel mooi, maar het is ook van onuitsprekelijk gewicht. De Vader kennen, daar zit zulk een diepte in. Ik denk dat je er in de eeuwigheid nog niet achter komt Wie de Vader eigenlijk helemaal is. Zo groot is God. Zo onnaspeurlijk groot. Daar hebben wij geen idee van. Christus weet hoe groot Hij is.

Het wonderlijke is dat Hij, de Heere Jezus, ons niet bang heeft gemaakt voor de Vader. Er zijn wel mensen die bang zijn voor God, omdat Hij zo hoog is en onbegrijpelijk, en een Geest is. Maar let erop dat de Zoon mensen en kinderen nooit bang heeft gemaakt voor de Vader. Wel voor de zonde, ja terecht. En voor de duivel. En voor onze eigen onwil en boosheid. Daar moeten wij voor oppassen. Maar wie is God de Vader? De Allerhoogste.

Onze tekst is Johannes 1 vers 18: *Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard.*

Toen is de Zoon wel op ons niveau gekomen. Want ook nu kunnen wij met ons beperkte verstand, in de omstandigheden waarin wij verkeren, toch iets van die grootheid leren kennen. Door de Zoon.

Dat woord *verklaard* heeft in het oorspronkelijke iets van uitleggen, ontvouwen. Zoals een dominee een tekst uitlegt, zo legt de Heere Jezus uit Wie de Vader is. Hij heeft Hem ons verklaard. De Heere Jezus is de Enige Die dat kan. Ja, Hij is de Enige Die dat kan. En als Hij dat dan doet en ons laat zien Wie de Vader is, dan mogen wij dat naspreken. Ook de prediker mag vandaag slechts naspreken wat de Heere Jezus openbaart over de Vader. Maar zonder Hem wisten wij dus niets. Zonder de Heilige Geest dwalen wij in het duister. De Geest van Christus opent onze ogen.

De Vader, de Heere God, de eerste Persoon, de Almachtige, Hij is Degene Die wij ook moeten kennen. Dat is een vereiste. Opdat wij straks, bij ons sterven, geen onbekende God ontmoeten, maar een God Die wij hier in beginsel al hebben leren kennen. Geen vreemde dus. Zoals Job het

uitdrukt: geen vreemde zal Hij zijn. Maar iemand Die Zich heeft laten kennen, Die Zich geopenbaard heeft.

Ja, er kunnen heel veel vragen zijn over God. Wie Hij is. Het feit dat Hij een Geest is, kan een mens ook wel afschrikken. Dat je denkt: wat is nu eigenlijk een geest? Je kunt ook bang zijn voor de Heere, omdat Hij alles van je weet. Dat is ook wel een punt, ja.

En toch heeft de Heere Jezus ons juist willen duidelijk maken dat je niet bang hoeft te zijn voor God, als je Hem leert kennen. Dan zul je Hem zelfs lief krijgen. Als je aan de zonde vasthoudt, in een onbekeerd leven voortleeft en zo uit het leven gaat, ja, dan zul je wel bang zijn. Op de dag van het oordeel zullen velen die nooit gebeden hebben, zelfs bidden tot de bergen en de heuvelen of die hen willen bedekken. Zó bang zullen zij zijn. En de Heere Jezus Christus weet Zelf wat het is om bang te zijn voor de toorn van God.

Maar nu is de Heere Jezus op aarde gekomen om die angst ook weg te nemen en om ons vrede met God te schenken. En wie wil dat niet: vrede met God, dat het goed is tussen God en je ziel, harmonie. Dat zijn toch rijke dingen. Het zijn geen ongrijpbare dingen. Welnee. Het zijn dingen die je verkrijgen kunt, en nog voor niets ook. Het zijn dingen die telkens weer gepredikt worden als genadegaven van God.

Daarom is Christus in de wereld gekomen. Maar ook, dat hoorden we vanmorgen, daarom is Hij door God de Vader gezonden. God de Vader wil niets liever dan dat mensen Hem leren kennen zoals Hij werkelijk is. En de Zoon is de Enige Die ons dat kan leren, want Hij is *in den schoot des Vaders*. Wat betekent dat? Dat Hij innig verbonden is aan de Vader. Dat is een beeldspraak. Wij zitten netjes aan tafel, rechtop. Maar in het Oosten, in de tijd van de Heere Jezus, lag men aan. Niet plat natuurlijk, want men moest kunnen eten, maar geleund op een elleboog. Dan lag je niet met je rug naar je buurman toe, maar met je gezicht naar elkaar. En dat wordt bedoeld met *de schoot des Vaders*. De Heere Jezus lag als het ware aan, met Zijn aangezicht naar de Vader toe. Een intieme verhouding. Hij kende de Vader door en door, Wie Hij is. Dus alles wat Hij zegt van de Vader is waar. Alles wat Hij ons over de Vader zegt is waar.

Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard.

Misschien zegt u: ja, maar hoe zit het dan met Abraham? Hij zat op een warme dag onder de boom voor zijn tent, in de schaduw uit te rusten. En daar komen drie mannen aangelopen. Hij nodigt ze uit om mee te rusten onder de boom. Dan zitten daar vier mannen bij elkaar. Abraham heeft al gauw door dat het een bijzonder gezelschap is. Hoe dat geweest is weet ik niet, maar de Heere zal dat wel hebben laten voelen. Later wordt het ook duidelijk. Abraham laat snel een maaltijd bereiden en dan vraagt Eén van hen opeens: waar is Sara, uw huisvrouw? Hoe kent Hij haar? Daar laat Hij Zich al kennen als de Alwetende. En dan volgt die belofte van een kind.

Sara luistert achter het tentdoek en lacht. Volgend jaar? Als zij negentig is? Maar dan zegt die Vreemdeling: waarom lacht Sara? Dan blijkt dat dit een goddelijke verschijning is. Maar wie is dat dan? De Vader? De Zoon? Of de Heilige Geest?

Dan moet u het bij de Zoon houden. Het is de Zoon. Want onze tekst zegt: *Niemand heeft ooit God gezien*. Dus het was niet God de Vader. Het was de Zoon. De Vader openbaart Zich wel in Zijn macht en alwetendheid, maar altijd in en door de Zoon.

En Mozes dan? Op de berg Sinaï heeft hij God ook ontmoet. Maar toen moest Mozes zich verbergen in een kloof van de steenrots. De Heere zou voorbijgaan en Zijn heerlijke deugden

uitroepen. Toen de Heere voorbijging, was er als het ware een hand voor zijn ogen. En toen die hand weggenomen werd, zag Mozes nog een glimp. Een glimp, ja. De Bijbel noemt het *Mijn achterste delen*. Maar ook dan geldt: *Niemand heeft ooit God gezien*. Denk ook daar aan de tweede Persoon.

Of Jakob, die worstelde aan de Jabbok. Ook met een Man. Maar later zegt Jakob: *Ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered geweest*. Hoe komt hij daar dan bij? Dat was ook weer een goddelijke verschijning. Dat voelde hij aan alles. Die Man raakte zijn heup aan en Jakob liep onmiddellijk kreupel. Daarom zei hij later dat hij God gezien had. In die nacht kwam het goed tussen de Heere en zijn ziel. Dus ook daar geldt: God openbaarde Zich in en door de Zoon.

Zelfs in het paradijs moet u daaraan denken. Spraken Adam en Eva met God? Ja, maar dan moet u ook weer denken aan de tweede Persoon. Altijd aan de tweede Persoon. Die is ook God, maar het is niet God de Vader in eigen Persoon. Onze tekst blijft staan: *Niemand heeft ooit God gezien*.

De Schepper van hemel en aarde is de Persoon Die wij later Jezus noemen. Dat staat ook in het gedeelte dat wij gelezen hebben: *Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is*. Door Hem zijn aarde en hemel gemaakt. Dus alles namens God, in de Naam van God. De Zoon komt altijd in de Naam van God. Maar het is niet God de Vader in eigen Persoon.

Daarom zegt Johannes: *Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard*.

Dat is een taak geweest die de Heere Jezus op Zich genomen heeft toen Hij hier op aarde was. Eén van Zijn taken. En dat heeft de Heere Jezus later ook Zelf gezegd: *Niemand kent den Zoon, dan de Vader; noch iemand kent den Vader, dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren*. De Heere Jezus wil dus niets liever dan ons de Vader laten zien.

Dan hebben wij hier eigenlijk de tegenhanger van de tekst van vanmorgen. De Vader wil niets liever dan ons Zijn Zoon te laten zien, Hem hoog te houden als de Zaligmaker der wereld, als Degene Die alles recht zal maken wat krom is, als Degene Die de weg zal banen tot de heerlijkheid van God en de zaligheid van zondaren. En omgekeerd wil de Zoon niets liever dan de Vader laten zien. Zij hebben elkander zo lief, dat Zij niets anders willen dan Zichzelf bekendmaken en openbaren.

Niemand heeft ooit God gezien. En toch moeten wij Hem leren kennen. Dat ligt ook in deze tekst opgesloten. Daarom is de Heere Jezus op aarde gekomen: om Hem te verklaren. En dat heeft Hij ook gedaan.

2. Hoe de Zoon de Vader verklaart

Hoe laat de Zoon dan de Vader zien? Allereerst in Zijn woorden. Zo wordt Hij ook genoemd: het Woord. Het Woord dat vlees geworden is. Zijn woorden zijn de woorden die Hij van de Vader gehoord heeft, en die moet Hij doorgeven. De Vader heeft alles als het ware voorgezegd, en de Zoon geeft het getrouw door. In al Zijn woorden spreekt Hij dus de woorden van de Vader.

Sla alleen Johannes 3 maar eens op. Daar lezen wij van het nachtelijke bezoek dat Nicodémus bracht aan de Heere Jezus. Nicodémus had bewondering voor die Profeet, zoals hij dacht. *Rabbi, wij weten dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen doen, die Gij doet, zo God met hem niet is*. Ook hij voelde aan: als God met je is, dan kun je zulke dingen doen. Maar wie is Hij dan?

In dat gesprek komen die beroemde woorden, waar velen troost en kracht uit geput hebben: *Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.*

Dan heeft de Heere Jezus het over Zijn Vader. En Hij kent Zijn Vader door en door. Hij komt uit de schoot van de Vader. Hij is Eén met de Vader van eeuwigheid.

Alzo lief heeft God de wereld gehad... Dat zijn zulke bekende woorden, maar ook zulke rijke en vertroostende woorden. Want hoe langer ik leef, hoe meer afkeer ik krijg van de wereld. Misschien hebt u dat ook, als je wat ouder wordt. De wereld die God niet kent. Waar leeft de wereld eigenlijk voor? Waar zit zij vol van? En als je dan nog eens verder kijkt, er is ook niemand die God zoekt in de wereld. *De HEERE heeft uit den hemel nedergezien op de mensenkinderen, om te zien, of iemand verstandig ware, die God zocht. Zij zijn allen afgeweken, te zamen zijn zij stinkende geworden; er is niemand, die goed doet, ook niet één.*

Nee, ik heb de wereld niet lief. Ik kan de wereld soms zelfs haten, en dan heb ik het ook over mensen. Rare mensen. Goddeloze mensen. Vijanden van God. Dus als de zaligheid van mij afhing, dan zou de wereld verloren zijn en verloren gaan.

Maar nu zegt de Zoon van de Vader: *Alzo lief heeft God de wereld gehad...* En waaruit blijkt die liefde dan? Hieruit: dat Hij in Zijn Zoon met deze wereld omziet. Niet om haar te veroordelen, hoewel God dat in één ogenblik zou kunnen doen, maar om de wereld te behouden. *Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.*

Dat is nu echte liefde. Dat Gods liefde uitgaat naar een gevallen wereld om zondaren weer op te richten en terug te trekken uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. En dan trekt God er niet allemaal lieve mensjes uit, die toch wel goede bedoelingen hebben. Nee, al die mensen die Hij eruit trekt, zijn zondaren. Het zijn vijanden. Het zijn goddelozen. Dat is echte liefde.

En ik hoop dat het je hart verbreken mag. Want dan krijg je toch ook medelijden met de wereld, met al die stakkers die voortjagen de hel tegemoet, en straks voor een God staan Die zij niet kennen, en Die zal zeggen: *Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij.* Maar het is bij de Heere niet alleen medelijden. Het is liefde. Echte liefde. Daarom zendt Hij een Evangelie de wereld in, dat een iegelijk die gelooft, niet verloren zal gaan.

Maar dat zijn niet de enige woorden die de Heere Jezus gesproken heeft. Hij heeft ook gezegd dat wie niet gelooft onder de toorn van God blijft. *Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.*

Dat is dus ook waar. Daarom mogen wij ook wel even schrikken. Onder de toorn van God zijn, onder de vloek zijn, daar moet je toch onderuit zien te komen, en zo spoedig mogelijk ook. Hoe kan een mens dan nog zo rustig voortleven? Maar ook dat heeft de Zoon gezegd. Zijn woorden waren dus niet alleen vertroostend, maar ook waarschuwend, oproepend tot bekering. *Bekeert u, en gelooft het Evangelie.* Dat was Zijn boodschap. Daarom verklaart de Zoon in Zijn woorden Wie de Vader is.

Maar de Zoon verklaart de Vader ook in Zijn werken, in Zijn tekenen. Dan laat Hij niet Zichzelf zien, met de borst vooruit: kijk eens wat Ik allemaal doe. Nee, in al Zijn werken laat Hij de Vader zien. Neem bijvoorbeeld de bruiloft te Kana. Een feestelijke dag. Twee mensen die elkaar het jawoord hebben gegeven en samen door het leven willen gaan. Zo'n bruiloft duurde in die dagen wel een paar dagen. Maar op een gegeven moment was er grote verlegenheid bij het bruidspaar, want de

wijn raakte op. Niet dat het een drinkgelag was, maar het was de gewone dagelijkse drank, zeker op een bruiloft. Ook dat was een gave van God.

En wat doet de Zoon dan? Laat Hij iemand ergens een fles wijn halen? Nee. Zes watervaten, elk van vele liters, laat Hij vullen met water, en dat verandert Hij in de allerheerlijkste wijn. Want het is een feestdag. En dat wordt genoemd: *dit beginsel der tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galilea, en heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard*. Dat is een teken van het Koninkrijk dat nabijgekomen is. Een teken van het Koninkrijk dat komen zou, waar het altijd bruiloft zal zijn, waar de wijn nooit en te nimmer op zal raken, waar nooit verlegenheid, armoede, nood of gebrek zal zijn. En in die rijke voorraad wijn laat de Heere Jezus zien Wie Zijn Vader is.

De Zoon heeft Hem ons verklaard. Ook als Hij vreugde schenkt. Want dat is nu typisch iets van God: Hij wil vreugde schenken. Echte vreugde. Geen wijn die snel opgaat, geen klatergoud, maar echte vreugde. De wereld geeft geen blijvende vreugde. De wijn in de wereld raakt op. Maar God wil eeuwige vreugde schenken.

Geliefde gemeente, gelooft u dat? Gelooft u dat God zo is? Hij wil geen verdriet, geen zorg, geen ellende. Dat willen wij. Dat is het gevolg van onze zonde. Alles wat ons overkomt, is daarvan het gevolg. Maar wat God wil, is vreugde. *Eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen*.

En dat wil de Heere vandaag schenken. Dat laat de Heere Jezus zien. Hij laat in dat teken te Kana zien Wie Zijn Vader is. Een Vader Die also lief de wereld heeft gehad. Een Vader Die waarschuwt om tot geloof te komen en de wereld te verlaten, maar ook een Vader Die dit tot doel heeft: vreugde te geven. Daarom heeft Christus ook stand gehouden. Hij moest een hele zware weg gaan, maar Hij heeft volgehouden *om de vreugde, die Hem voorgesteld was*. Daar heeft de Heere Jezus zo naar verlangd: naar de vreugde, naar de heerlijkheid. Daarom heeft Hij ook wel eens geroepen: *Vader, verheerlijk Mij bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was*. Wat was het goed, Vader, samen in Uw schoot, in Uw tegenwoordigheid altijd. Ja, dat is nu wat de Heere geven wil. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, vol van de goedertierenheid en de genade des Heeren.

En de Heere Jezus laat in Zijn werken zien dat Hij *vol van genade en waarheid* is. Dat is toch enkel vreugde. Ja, ik weet het wel, wat hebben wij het toch niet verdiend. Of u soms wel? Wat hebben wij het toch niet verdiend: eeuwige vreugde. Ik denk vaak aan de mensen die verloren zijn gegaan. Dagelijks gaan er mensen verloren. Die zijn in de grootst mogelijke ellende, onder de toorn van God. Eigen schuld, ja. Maar dat hebben wij ook verdiend. Hebben wij ons ook niet helwaardig gemaakt? Moeten wij niet telkens weer komen op dat punt dat je het zeggen moet: Heere, ik ben helwaardig, ik ben strafwaardig? Wij lijken misschien wel dappere vrouwen, vrome vrouwen, deugdzame ambtsdragers. Maar als u eens wist wie wij van binnen zijn. De Heere weet het wel. Van enerlei lap gescheurd. Allemaal onderworpen aan het eeuwige verderf.

En die wil God nu verlossen en eeuwige vreugde geven. Nee, wij hebben het niet verdiend. Maar die vreugde en die blijdschap zijn wel verdiend door iemand anders, en dat is de Zoon. In de verdiensten van Christus zie je ook de Vader. Kijk maar eens in de kribbe van Bethlehem. Daar geldt het ook: *Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien*. Als u dat Kind ziet, in doeken gewonden en liggende in de kribbe, dan ziet u daarin dat de Vader voor betaling zorgt. Hij zorgt voor iemand Die betalen kan. Hij zorgt voor een Borg. Hij zorgt voor een Middelaar Die de weg zal banen. Zo arm werd de Heiland. Paulus zegt het zo: *Want gij weet de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden*.

En dan moet je vooral eens kijken naar Golgotha. Zie je daar de Vader ook? Ja, daar zie je de Vader ook. Daar laat de Zoon de Vader ook zien. In Zijn heilig recht op de doodstraf. Maar niet alleen daarin. Daar laat Hij ook de Vader zien in Zijn liefde. De toorn van God tegen de zonde was zo groot, dat Hij die zonde aan Zijn eigen lieve Zoon gestraft heeft. Aan Zijn eigen lieve Zoon, Die in de schoot des Vaders was. Op Golgotha zien wij de Vader in Zijn heilig recht, maar ook in Zijn genade jegens een verdoemelijk zondaarsvolk. Dat zien wij tegelijk. Of ziet u dat niet? *Ik voor u, daar gij anders den eeuwigten dood had moeten sterven.*

Christus aan het kruis. Wij denken wel eens aan die akelige farizeeën en Joden die dat allemaal wilden, of aan de duivel. Maar denk vooral ook aan de Vader, Die deze weg uitgedacht heeft, opdat er eeuwige vreugde en vrede zou zijn voor zondaren.

Ja, mag ik daar nu in delen? Ja, zou u dat ook wel willen? Zou u dit begeren? Het kan in ieder geval. Het is mogelijk. Als je in de Zoon ziet Wie de Vader is, dan krijg je toch hoge gedachten van God. Grote gedachten van God. Voor die God hoef je toch niet bang te zijn. Naar die God moet je toe. Al voel je jezelf nog zo slecht, zo minderwaardig, zo'n zondaar die tegen al Gods geboden gezondigd heeft, naar die God moet je toe, ogenblikkelijk.

Hij zal je niet verwerpen. Dat heeft Hij met Zijn Zoon gedaan. Hij zal je aannemen. Daarom, ja, je kunt het erop wagen. Echt, gelukkig de mens die dat durft, die zichzelf ervoor over heeft en komt. *Moede kom ik, arm en naakt, tot een God, Die zalig maakt; Die een arme kleedt en voedt, aan de zondaar leven doet.* Zo tot God komen in het geloof. *Die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.* Je moet geloven dat Hij is Wie Hij zegt te zijn. En dat heeft de Zoon ons gezegd. En dat Hij een Beloner is van al degenen die Hem zoeken, die met lege handen komen, schuldige handen, en alleen maar kunnen zeggen: o God, wie ben ik voor U? Wees mij genadig, om Christus' wil.

Groot van God denken. Groot ook van Christus, Die voor goddelozen de dood is ingegaan, voor onrechtvaardigen. En als je dat ziet, dan zeg je: o, het Evangelie is zó ontzaglijk rijk. Als het voor goddelozen kan, dan kan het voor mij ook. Als het alleen voor goede mensen kon, dan kwam ik er in ieder geval niet. Daar ben ik wel goed achter gekomen. U ook? Als het alleen voor vrome mensen kon, voor ijverige mensen, voor mensen die elke dag een uur aan het bidden zijn... Maar doet u dat elke dag? Wat een tekorten. Hebt u liefde tot God? Hebt u Hem vierentwintig uur per dag lief? Laten we daar dan maar liever over zwijgen. Of nee, toch niet. Laten we dat maar belijden voor de Heere en zeggen wie wij zijn. En dan hoog opgeven van Christus, de Zoon van God, Die dat wilde doen. *Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien.* Dat is zo heerlijk en zo rijk. Want je kunt toch ook wel echt bange gedachten hebben en vrezen voor de dag van het oordeel, voor de dag van je dood. Maar weet je wat deze Zoon nu doet met mensen die doodsbang zijn? Hij gaat naar hen toe. En Hij legt als het ware Zijn rechterhand op hun hoofd en zegt: *Vrees niet.* Ik ben dood geweest. Ik ben in de hel geweest. Ik heb de straf gedragen. Vrees niet.

En dan kom je met je vrees tot Hem. Dat doet de Heere altijd. Als een engel verscheen, waren mensen vaak doodsbang, maar het eerste wat gezegd werd was: *Vrees niet.* Dat doet de Heere nog. Tegen mensen die voor Hem niet kunnen bestaan, die zeggen: o God, doe er wat aan, als het mij ooit nog goed moet komen. Dan komt Hij naar je toe. En dat doet Hij ook vandaag, in de prediking.

Ziet u Hem dan nooit naar u toekomen in de preek? Ziet u dan nooit Zijn rechterhand, Die u aangrijpen wil en zegt: volg Mij, betrouw op Mij? Ja, dan zegt u misschien: maar ik ben de slechtste. Nou, dat is ook zo. Dat worden wij allemaal, als het goed is. Maar juist voor diegenen is Hij de dood

ingegaan. Dat is echte liefde. Als Hij nu voor goede mensen gestorven was, die zouden er misschien zijn, zegt Paulus, maar Hij is voor slechten gestorven. Daarom kan het.

En weet u wat dat uitwerkt in je leven? Verwondering. Aanbidding. Het werkt uit dat je het Woord van de Heere lief krijgt en steeds meer wilt horen van Hem, van de Heere Jezus Christus. Het was vanavond eigenlijk allemaal oud nieuws, toch? U wist het allemaal. Maar toch weer nieuws. Het is altijd weer nieuw. Gods Woord is altijd weer nieuw. En dat kan elke keer weer zo verkwikken, zo vertroosten, zo bemoedigen, dat je zegt: die liefde is zo groot dat ik niet verloren kan gaan, want de Heere is er, en Hij heeft beloofd dat een ieder, wie hij of zij ook is, die gelooft... En wat is geloven dan? Dat is eenvoudig vluchten naar Hem toe. Met je lege handen komen en zeggen: hier ben ik, Heere.

*Ik zal met zondelast belaan,
nu opstaan en tot Jezus gaan;
Hij neemt de last der zonden af,
en schenkt mij rust en vrede.*

Daarom, zondaar, wilt u vrede hebben
voor uw rusteloos gemoed,
zoek het nooit in spinnenwebben,
maar in Jezus' dierbaar bloed.
In Zijn zoendood, in Zijn lijden.
Dan zult u zich in Hem verblijden.
Want Hij is de Vriend in nood,
en Zijn goedheid is oneindig groot.
Arme zondaars mogen komen,
hoe strafschuldig, hoe onrein.
Zondaars hebben niet te schromen.
Jezus zal hun Redder zijn.
Zondaars hebben niets te duchten,
als ze maar naar Jezus vluchten.
Want Hij is de Vriend in nood,
en Zijn goedheid is voor hen oneindig groot.

En zo is het.

Amen.